

på, at de muligheder, som vi efterfølgende blev opmærksomme på, for at man kunne unddrage sig beskatning, også er blevet brugt. Derfor kan vi ikke pege på, at der er et eller andet stort provenu, som er løbet ud af statskassen. Vi kan bare se, at der er nogle små muligheder, som vi har skyndt os for en sikkerheds skyld at lukke ned for med lovgivningen her. Det betyder så – og det har hr. Frank Aaen jo ganske ret i – at når vi er så forsigtige, at vi, allerede inden vi overhovedet har nogen af anelse om, hvorvidt der er nogen, der vil bruge mulighederne, sørger for at lukke de huller, så kommer der mange paragrafer.

Nu vil jeg nærmere kalde den her for en pamflet i forhold til nogle af de andre skattelovforslag, som vi trykker, og derfor er det jo rigtigt, at den kan virke forholdsmæssig stor, i forhold til hvor meget provenumæssig virkning den egentlig har. Men det er egentlig i forhold til andre skattelove en mellemstor lovgivning, vi har med at gøre.

Det, der er vigtigt at holde fast i her, er, at når vi snakker om de her forhold, så er vi nede og snakke om meget, meget små økonomiske virkninger, i forhold til at den samlede skat, der opkræves gennem Skatteministeriet i indeværende år, regnes for at være omkring 865 mia. kr. Så vi er altså nede i en meget, meget lille promilleandel af det. Derfor kan det også være svært for os at komme med et præcist bud på, hvad virkningen ville være, hvis ikke vi havde lavet lovgivningen her.

Men det, vi kunne se, var, at vi i vores iver efter at sikre, at opkøbte danske virksomheder ikke blev overforgældet, som vi desværre kunne se de blev tidligere, så har vi lavet nogle regler, som også afskar velkonsoliderede og velrenommerede danske virksomheder fra at få et rimeligt rentefradrag. Derfor er der i lovforslaget her både stramninger og lempelser.

Det er det eneste konkrete, for der er jo bebudet mange spørgsmål, som måske er bedre at få besvaret skriftligt i udvalgsarbejdet end ved sådan en mundtlig gennemgang her – hvilket også afslører, at jeg nok ikke kunne svare lige så teknisk, som der kan spørges om.

Det eneste, jeg sådan vil kommentere på, er hr. Frank Aaens afsluttende bemærkninger om, hvorvidt vi nu åbner op for en masse spekulative udenlandske investeringsforeninger med en masse avancerede finansielle produkter. Hvis hr. Frank Aaen havde læst de foregående afsnit i lovforslaget ud over det, der står på side 23, 2.

spalte, som han refererede fra, så ville hr. Frank Aaen på side 22 have set, at det, der lægges op til, er, at udenlandske investeringsforeninger, der er aktiebaserede, også kan investere en del af deres midler i obligationer.

Kl. 10:24

Det er altså ikke noget nyt, spændende, kreativt finansielt produkt, vi snakker om her, det er et spørgsmål om, at man giver mulighed for, at en aktiebaseret investeringsforening også kan have en beholdning af velkendte papirer som obligationer. Derfor er det et spørgsmål om, at vi gerne vil give udenlandske investeringsforeninger en mulighed for at komme ind på det danske marked for at tilbyde danske opsparende en større palet af produkter at vælge imellem, fordi vi tror på, at en højere grad af konkurrence giver en skarpere pris og dermed en bedre situation for dem, der vil spare op, uanset om de måtte vælge en dansk investeringsforening eller en udenlandsk investeringsforening. Også her – vil jeg sige til hr. Frank Aaen – er konkurrence gavnligt for forbrugerne.

Kl. 10:25

Formanden:

Ja tak. Og der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:25

Frank Aaen (EL):

Nu kom ministeren næsten til at svare selv i slutningen af besvarelsen her, nemlig at vi skal have en større palet af spekulative muligheder at vælge mellem. Hvor er visdommen i det? Det er jo det, vi har haft i de sidste 20 år, en stadig voksende palet af spekulationsmuligheder for dem, der har penge, som de vil spekulere med, og det er det, der har drevet os ud i den finansielle krise, vi har i øjeblikket. Jeg siger ikke, at lige det her lovforslag er med til at øge den, jeg spørger bare: Er det en klog målsætning at have, at vi skal have en større palet med spekulationsmuligheder?

Nej, det synes jeg ikke, og jeg synes, at det, vi står midt i, viser, at det ikke er klogt, og derfor synes jeg, at det er en dårlig begrundelse for at lave en lovændring. Uanset hvad den indeholder, er det en dårlig begrundelse.

Så spurgte jeg – men det fik jeg ikke svar på, og det er ikke særlig teknisk: Når investeringsforeninger får lov til at spekulere, kan man så tro, at de ikke vil gøre det i større udstrækning, og at det derfor ikke koster noget? Er det en måde at lave lovgivning på – at sige, at vi ikke